

Alle
bloemen
zijn op
weg naar
jou

Marleen Stelling

Dit is een fictief verhaal waarin fantasie en werkelijkheid zijn vermengd. Elke overeenkomst met bestaande gebeurtenissen of personen berust op toeval.

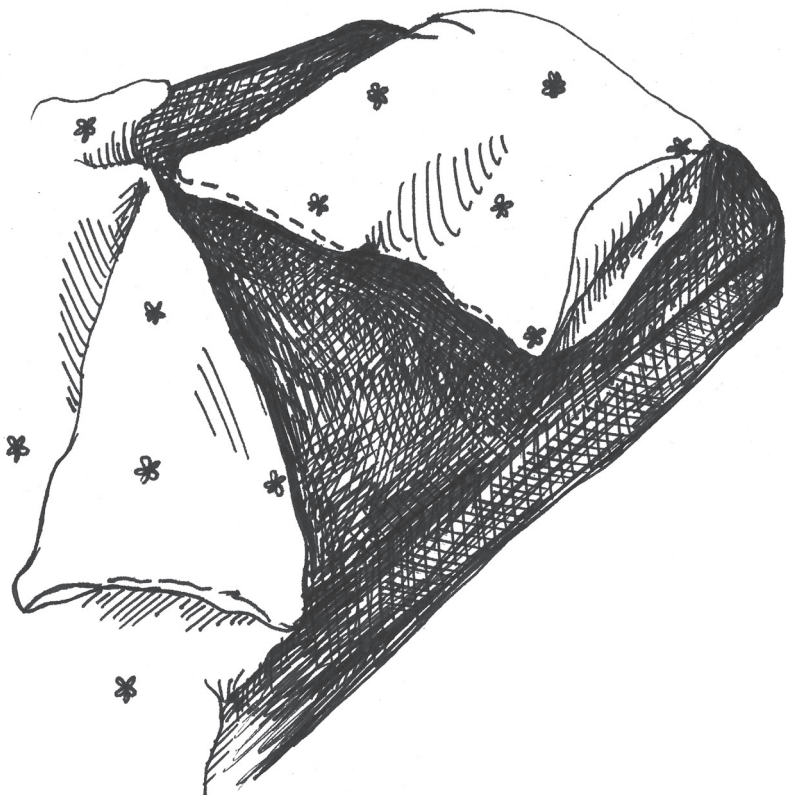
Alle
bloemen
zijn op
weg naar
jou

Marleen Stelling

KOK

ONZE ZOMER

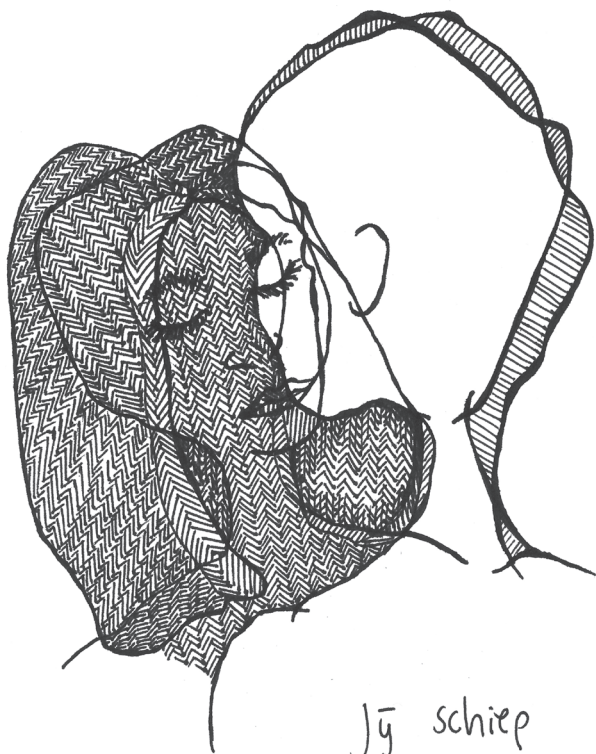
Mijn wekker gaat als jij nog slaapt. Je ligt op je zij met ogen dicht en armen dubbelgevouwen tegen je aan. Het vet en vel van je gezicht valt richting je kussen en als je echt diep weg bent, dan hangt je mond een beetje open. Vanuit je borstkas klinkt een ruisje van werkende longblaasjes. Ze vullen zich met zuurstof die langs je lippen, tong, huig en luchtpijp naar binnen komt.

Ik volg met mijn vingertoppen de vorm van je gezicht. Mag ik de enige zijn? Er was eens een woestijnvolk, met een God, die zei: Voor mijn aangezicht zult gij geen andere goden hebben. Dat snap ik heel goed. Ik wil de valleien verkennen die verboden zijn voor ieder ander met wie je vrijt.

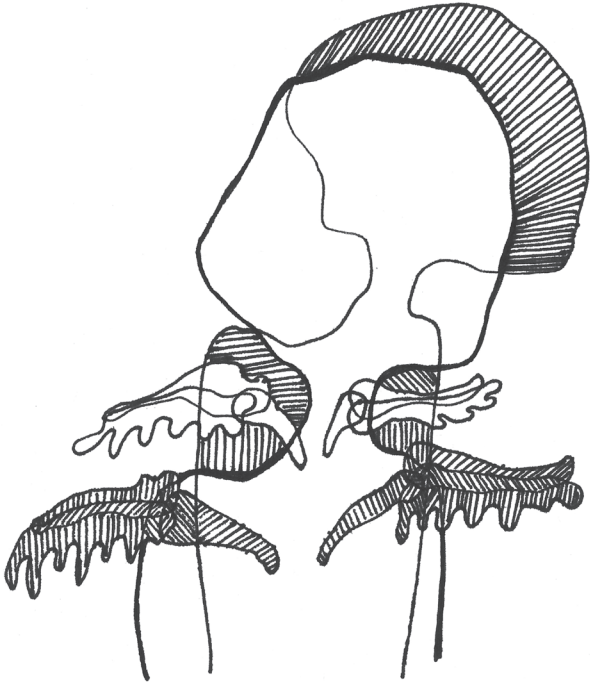
Bij het station van jouw woonplaats zie ik je voor het eerst niet op een beeldscherm. Je draagt een lange broek met donker overhemd. Warm voor vandaag, vind ik, gekleed in korte spijkerbroek en topje. Je haalt nonchalant je schouders op. Bent wel blij met de ananas die ik in een tas voor je meegenomen heb, al is de vrucht nog niet rijp. Het kontje ruikt niet zoet, zeg je, met het stuk fruit in je hand en je neus bij de stroachtige sprietjes die op haren lijken.

We rijden naar een boerderij in de buurt. Jij houdt uitgebreide gesprekken met de kippen en daarna met de schapen. Dan een boomgaard met fruitbomen in. Naakt, net zoals Adam en Eva, maar met kleren over onze lijven.

Ik weet niks. Verwar kersen met bessen, pruimen met perziken, en giechel ongemak weg. Jij onderscheidt verschillende appelsoorten en wijst peertjes aan in een ogenschijnlijk lege boom.

Jy schiep
Met en Zonder
jou.

De kersen gaan bij de ananas in de plastic tas. Ik zet eerste stappen terug richting het tuinpad, tot jij zegt: Wacht even, en dichterbij komt.

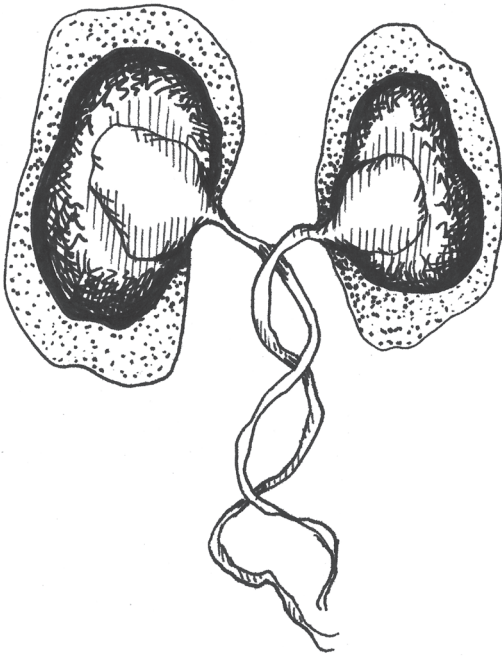
Tijdens je kus valt de tas uit mijn handen op de grond. Als we halverwege pauzeren, mis ik de warmte en textuur van je lippen al. Je deelt mijn tijd voorgoed in tweeën. Daar heb ik morgenochtend op weg naar huis pas woorden voor.

Tijd tikt niet in de boomgaard. Terug bij de auto draag ik de tas en heb jij twee handen vol pruimen, zo rijp dat donkerpaars sap tussen je vingers doorsijpelt. Je vraagt of ik de sleutels uit je broekzak wil halen. Giechelend tover ik de bos tevoorschijn.

De voordeur valt dicht. De gang door met een kapstok die we niet gebruiken, de oogst in de keuken en dan de eerste deur rechts. In jouw huis zijn wij zelf de fruitbomen en is geen vrucht verboden.

Na afloop spoel je in de keuken de pruimen af. Een keukenmesje doorklieft het vruchtvlees en deelt het op in eetbare stukjes. Ik weet nog iets, zeg je. Je snijdt schijven van een overrijpe mango uit jouw fruitschaal en bestrooit ze licht met zeezout. Ik eet uit je hand en jij noemt mij gulzig. Ik weet dat je kijkt naar het vruchtensap dat over mijn lippen en kin richting mijn hals druipt.

Jy was erby
in het verborgene.

Terwyl de achtbaan dendert,
kleuren Myn dagen zich als
verstilde filmscènes.

Een maandagochtend. Ik wacht tot mijn naam wordt genoemd. Gangpad door, kamer in. Witte muren met spachtelputz om je huid op stuk te schuren. Op een zwart leren eetkamerstoel aan een langwerpige tafel mag ik zitten. Dus de onderbuik doet zeer? Zo snel en volledig mogelijk geef ik antwoord. Straalt het uit naar de flanken? De inhoud van het potje dat ik had meegenomen is al onderzocht. Is alles verder zoals normaal? Ik hoef me niet uit te kleden.

Een mevrouw achter een balie geeft me een wit doosje met een velletje papier. Over twee dagen moet de pijn over zijn, zegt ze, maar je krijgt tien pillen mee, elke dag twee, zodat het niet terugkomt.

Hoi! Dit boekje is voor jou.
Ik vertel je een verhaal
over liefde.

Een verhaal vol geploeter dus, want 'liefde', dat is nogal wat. Soms vlieg je met een vuurpijl omhoog en kom je later met een explosie neer. Dan weer blijf je jaren op zeeniveau dobberen. Liefde is zoeken, in welke vorm dan ook. Om het even of het gaat over je minnaar, partner, vriend, hond of familielid. Geen wet vertelt hoe het moet, geen boek leert je lessen voor altijd. Het enige dat steeds terugkeert, is een vraag. Durf ik het aan? Om dit te zeggen: Dag schat, ik waag het erop. Mijn ribbenkast open ik zoals een warm, behaaglijk vest. Jij mag zien hoe mijn hartje klopt. Voor jou, nu. Kijk maar. Hier ben ik.

ISBN 978-90-435-2943-3

NUR 370

KOK